

обстановка се оказват решаващи за бързото намаляване влияние-то на дъновистите. Липсва безспорният авторитет на Дънов, който практически няма наследник. Същевременно *Бялото братство* е регистрирано през 1948 г. като верска общност, без статут на юридическо лице, т. е. то се намира в положение на търпимост. Отнети са му много недвижими имоти, а през 1957 г. е конфискувано от органите на ДС огромно количество дъновистка литература. На следващата година са осъдени за финансови нарушения няколко дъновисти на различен срок лишаване от свобода. През 1962 г. от 25 местни подразделения в страната са регистрирани само 5. През 80-те години на мястото на селището "Изгрева" е построено съветското посолство. По указания на Людмила Живкова гробът на П. Дънов е запазен и грижливо поддържан и до днес. За намаляване влияние-то на дъновистите оказва влияние и осъждането от Народния съд на Любомир Лулчев на смърт. Неговото име, тясно свързано с това на Петър Дънов, определя и по-негативната позиция на новата власт към братството. Отрицателно влияние играе и фактът, че дъновистите нямат строга йерархия и централно ръководство. През 80-те години в страната има вече само около 500 привърженици на дъновизма, които живеят основно в София и Пловдив. Гробът на Дънов се превръща в място за по-организирана дейност. Дъновистите продължават да провеждат своите походи и лагери на Седемте рилски езера, но в това отношение са притеснявани от органите на МВР. Печатницата на движението е закрыта и практически не се издават нови книги, брошури, списания или вестници.

След 1989 г. група последователи на *Бялото братство* предприемат инициативата да получат пълни права на движението като изповедание. На 7.11.1990 г. Министерският съвет утвърждава устава на *Духовното общество "Всемирно Бяло братство"*. На 6.02.1991 г. Дирекцията по вероизповеданията регистрира и неговото новоизбрано ръководство с председател на Управителния съвет Илиан Стратев.

Регистрирането на обществото под името *Всемирно Бяло братство* предизвиква известни смущения в неговия организационен живот. Те идват от претенциите на група дъновисти за приемственост на Дънов и несъгласие с това наименование. Според тях Дънов наричал обществото *Бяло братство*, а не *Всемирно Бяло братство*. Зад този конфликт обаче стоят и материални интереси и стремеж за наследяване на недвижимите имоти на общест-

вото. През м. март 1992 г. група дъновисти, начело с члена на Управителния съвет Таньо Танев, провеждат учредително събрание и образуват *Духовно общество "Бяло братство"*. Те подават молба в Министерския съвет за своето регистриране като изповедание. През м. март групата на Стратев регистрира по Закона за лицата и семействата *Духовно общество "Бяло Братство"* с председател Благовест Жеков. Тяхната цел е да запазят името на обществото. Веднага след това е организирано общо събрание в Айтос, на което е приет нов устав на обществото и е изпратено писмо до Дирекцията по вероизповеданията с молба да бъде приет новият устав, с новото име. Дирекцията по вероизповеданията проявява известно колебание, като прави неуспешен опит да обедини двете дъновистки групи. След като не успява, на 26.05.1995 г., по нейно предложение, Министерският съвет утвърждава нов устав на регистрираното вече изповедание с името *Общество "Бяло братство"*. На 13.12.1995 г. в Дирекцията по вероизповеданията е регистрирано новото ръководство на общността с председател на Управителния съвет Благовест Жеков.

През 1996 г. се създава международната фондация "Петър Константинов Дънов – Беинса Дуно" с директор Константин Златев. Управителният съвет на *Общество Бяло братство* се противопоставя на това начинание, опасявайки се от дублиране на неговата дейност с тази на изповеданието и опорочаване същността на заветите на Дънов. Позицията им е подкрепена от Дирекцията по вероизповеданията.

Бялото братство има изградени над 50 свои местни групи (братски общности) в почти всички големи градове и други селища. Според устава, в една братска общност трябва да има най-малко 7 души. Дъновистите в страната сега са около хиляда души. Повечето от тях са деца и внуци на "потомствени дъновисти", но нараства и групата на "новопосветените", сред които преобладават хора на интелектуалния труд – служители, студенти, свободни професии.

В духа на своите традиции, *Бялото братство* устройва събрания, събори и срещи, на които се изнасят лекции и беседи. Организиран се концерт, изложби и курсове. Провеждат се излети и летувания в планината, на които се изпълняват паневритмични упражнения, придружени със съответна музика. През м. август 1997 г. около 1500 души присъстват на тридневния събор на Рила.

Обществото издава в голямо количество книгите на Дънов и